



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. května 2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Miroslava Jandíka a Zdeňka Honse, t a k t o :

Obžalovaní

XXX

nar. XXX v XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX

XXX

nar. XXX v XXX, trvale bytem XXX,

XXX

nar. XXX v XXX trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

XXX

nar. XXX v XXX, trvale bytem a adresa pro doručování třída XXX,

jsou vinni, že

I.

dne 7.4.2012 v době od 12,20 hodin do 13,10 hodin pod smyšlenou záminkou vlákali poškozeného XXX do bytu č. XXX v XXX čp. XXX v XXX, když obžalovaný XXX si domluvil schůzku s poškozeným XXX, vešel s ním do uvedeného bytu pod záminkou pronájmu a prohlídky nemovitosti, po chvíli nepozorovaně otevřel vstupní dveře bytu a vpustil dovnitř obžalované XXX, XXX a XXX, které telefonicky navigoval do uvedeného bytu, poškozený XXX poté ze strachu ustoupil do kuchyně bytu, kam jej obžalovaní následovali, na výzvu obžalovaného XXX poškozený musel rozebrat, svůj mobilní telefon, předat mu z telefonu vyjmutou baterii, kterou si obžalovaný XXX ponechal a následně obžalovaný XXX z donesené igelitové tašky vyjmul 10 kusů prázdných a 5 kusů potištěných papírů formátu A4, poškozenému výhrůžně řekl, aby papíry podepsal, což poškozený odmítl, obžalovaný poté poškozenému hlasitě a výhrůžně řekl, že je sráč, že to podepíšeš, buď po zlým nebo po dobrým, jemu je to jedno, on má na to času dost, už by takhle pěkně mluvit nemusel, že skončí minimálně v kolečkovém křesle, měl by si uvědomit, že má malou holčičku a přeci nechce, aby z ní byl sirotek, aby byla bez táty - načež poškozený pojal důvodný strach o sebe i o svou rodinu, předložené papíry podepsal, přičemž při podpisu si všiml obsahu dvou potištěných papírů, kdy jeden z nich – adresovaný exekutorskému úřadu Chrudim – obsahoval žádost o zrušení exekuce a druhý byl dokladem o převzetí finanční hotovosti, obžalovaný XXX po podpisu papírů poškozenému sdělil, že „právě prodal dům a dostal za něj zapláceno“, a dále mu řekl, že „ se v úterý sebere a pomaže na katastr a sundá to, co tam navěsili, nebo ho rozstřílejí“, své výhrůžky zdůraznil gestem ruky, jíž si několikrát poklepal na svůj pravý bok, u něhož poškozený spatřil horní část pažby pistole, přičemž obžalovaní XXX a XXX po celou dobu stáli za obžalovaným XXX a poškozenému postojem bránili v opuštění kuchyně, posléze společně z bytu odešli,

t e d y**XXX, XXX a XXX**

jiného pohrůžkou násilí nutili, aby něco konal, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a se zbraní,

XXX

účastnil se jako pomocník tím, že vylákal poškozeného do bytu, spoluobžalované do bytu navigoval, poté nepozorovaně otevřel vstupní dveře a vpustil dovnitř pachatele dokonaného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 písm. b), c) tr. zákoníku, kterého se dopustili tím, že pohrůžkou násilí jiného nutili, aby něco konal, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a se zbraní,

II.**XXX**

v období od měsíce května 2013 do měsíce února 2014 úmyslně v XXX ani jinde neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost ke svému nezletilému synovi XXX, nar. XXX stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 115/2012-39 ze dne 25.3.2013, který nabyl právní moci dne 20.4.2013 na částku 2.000,- Kč měsíčně splatnou vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, přičemž za toto období dluží celkem na výživném částku 20.000,- Kč, vyživovací povinnost neplnil, ačkoliv mu byla známa, nevyvinul však dostatečnou

aktivitu k tomu, aby si zajistil finanční příjem, z kterého by výživné mohl hradit, neboť v době, kdy výživné nehradil, nepracoval v pracovním či obdobném poměru, nebyl evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a ani nepodnikal, přestože je veden jako statutární zástupce obchodní společnosti XXX se sídlem v XXX, IČ: XXX, výživné neplatil ani z finančních prostředků získaných z brigádní činnosti,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce

č í m ž s p á c h a l i

XXX, XXX, XXX

pod bodem I.

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

XXX

pod bodem I.

účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku na zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku

pod bodem II.

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

XXX

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **t ř í (3) let.**

XXX a XXX

každý z nich

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **d v o u (2) let.**

XXX

pod bodem I.

za tento zločin a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 22. 8. 2013, č.j. 2 T 162/2013 - 41, který byl obžalovanému doručen dne 27. 8. 2013, podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k *souhrnnému trestu* odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **d v o u (2) let a š e s t i (6) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá *trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu o s m n á c t i (18) měsíců.*

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku **se z r u š u j e** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chrudimi ze dne 22. 8. 2013, č.j. 2 T 162/2013 - 41, který nabyl právní moci dne 5. 9. 2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

pod bodem II.

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **o s m i (8) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **d v o u (2) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **d o h l e d .**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné a platil řádně běžné výživné na svého nezletilého syna XXX, nar. XXX.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se všem obžalovaným ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozenému **XXX, nar. XXX** bytem XXX, způsobenou **škodu ve výši 50.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se tento poškozený odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se všichni obžalovaní dopustili skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku s podrobným rozepsáním míry jejich účasti na posuzovaném jednání.

Je zřejmé, že předmětná událost ze dne 7. 4. 2012 je vyvrcholením snahy příbuzných paní XXX, zřejmě zejména jejího vnuka XXX, získat prodanou nemovitost v obci XXX zpět do jejich vlastnictví. Z kupní smlouvy uzavřené mezi prodávající XXX a společností XXX zastoupeného XXX, jako kupujícím, bylo zjištěno, že dne 17. 12. 2010 byly nemovitosti, a to budova – rodinný dům a dvě parcely – plocha a nádvoří a zahrada – vše v katastrálním území XXX, obec XXX, prodány kupujícím. Účinky vkladu do katastru nemovitostí vznikly stejným dnem.

Ve spisu se následně objevuje souhlasné prohlášení stejných účastníků smlouvy o absolutní neplatnosti výše citované kupní smlouvy z důvodu nedostatku vůle prodávajícího. Tato listina měla být podepsána dne 16. 3. 2012, když stejného dne byl podán návrh na vyznačené záznamu do katastru nemovitostí. Dále je ve spise kupní smlouva opět mezi prodávající XXX a XXX jako kupujícím na stejný předmět smlouvy - ze dne 22. 3. 2012.

Poškozený XXX s následným postupem na straně prodávajících – tedy vrácení předmětné nemovitosti - zásadně nesouhlasí, když je vedeno řízení na oddělení hospodářské kriminality SKPV Chrudim – což bylo listinami ověřeno, kde tvrdí, že souhlasné prohlášení o neplatnosti kupní smlouvy rozhodně nepodepsal a nadále má zato, že nemovitost je ve vlastnictví společnosti, kterou zastupuje. Na eventualitu, že by nechtěl být vlastníkem nemovitosti, když probíhá i další civilní řízení, s ohledem na exekuci a vyklizení předmětné nemovitosti, poškozený zásadně nechtěl přistoupit, popisuje i jednání v kanceláři v XXX počátkem roku 2012, kdy jej navštívil pod falešnou záminkou obžalovaný XXX, kdy v žádném případě neučinil žádné kroky, aby nemovitost, kterou zakoupil, prodal zpět. O tomto ani s obžalovaným XXX rozhodně nejednal, když toto na schůzce obžalovaný XXX jako údajně právní zástupce paní XXX požadoval. I následné kroky, které poškozený učinil, včetně shora citovaných řízení, potvrzují vyjádření poškozeného, že se rozhodně předmětných nemovitostí zbavovat nechtěl.

Poškozený XXX, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení zcela věrohodně, přirozeně emocionálně a zásadně zcela shodně popsal, jakým způsobem byl na místo do bytu v XXX v XXX vylákán a jakým způsobem s ním bylo osobami, tam se nacházejícími, nakládáno. Byl kontaktován jistým panem XXX – dnes je zřejmé, že se jedná obžalovaného XXX – a tento měl zájem o pronájem bytu 2+kk na XXX. Zajímal se, zda lze začít byt hned užívat a domluvili si schůzku, aby si tento byt prohlédl. Komunikovali spolu telefonicky, dokonce jej k domu přivezl svým autem. Když do bytu přišli, tato osoba stále telefonovala, zaslechl i, jak někoho naviguje do předmětného bytu. Najednou se dveře do bytu otevřely a do bytu vstoupili další tři lidi, když obžalovaný XXX z bytu odešel.

Obžalovaný XXX v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevypovídal. U hlavního líčení vypověděl, že jej telefonicky kontaktoval pan XXX, že na něj dostal typ, že on je seriózní a komunikativní, chce pronajmout nebo koupit nemovitost v XXX a potřeboval by stlačit cenu. Na konečné stanici autobusu na XXX mu tento pan XXX předal telefon – to bylo v tu sobotu dne 7. 4. 2012 – kdy z tohoto telefonu kontaktoval poškozeného XXX, kdy již byla schůzka předjednaná. Pan XXX mu řekl, že se má představit pod jménem XXX, on však nechápal proč. V ten moment mu bylo také divné, že by měli vystupovat pod stejným jménem, nechápal to, přesto takto učinil, vlastně svoji roli nepochopil. Potvrdil, že jej k domu odvezl poškozený, hovořili o pronájmu, dveře otevíral poškozený a vešli spolu dovnitř. V průběhu prohlídky mu znovu volal pan XXX, chtěl vědět, který je to byt, on mu to řekl. Vyšel do předsíně a otevřel vchodové dveře na chodbě, kde stál pan XXX v kšiltovce. Řekl

mu, že může jít, proto byt opustil. Pan XXX vešel do bytu a za nějakých 5-8 metrů za ním vcházeli nějakí lidé, když měl pocit, že přicházejí z horního patra, tyto lidi neviděl. Potvrdil, že spoluobžalované XXX a XXX zná, obžalovaného XXX v životě neviděl. Výpověď tohoto obžalovaného v zásadních rysech odpovídá výpovědi poškozeného, který potvrdil, že byl do bytu vláknán právě pod záminkou prohlídky tohoto bytu, když však obžalovaný již ve své výpovědi sám sebe znevěrohodňuje, když pokud měl údajnému panu XXX stlačit cenu bytu, jako další zájemce, je nepochopitelné, že se představoval pod stejným jménem, když sám tvrdí, že svoji roli úplně nepochopil, přestože byl údajně doporučen na základě skvělých referencí.

Obžalovaný XXX také využil v přípravném řízení svého práva a ve věci nevypovídal, když u hlavního líčení potvrdil, že s obžalovaným XXX spolupracují již dlouhá léta, co se týče ochranky a s obžalovaným XXX čistí vagóny u XXX. Tento obžalovaný vypověděl, že byli najmuti panem XXX, který se označil jako advokát a potřebuje udělat doprovod do předmětného bytu a zároveň svědky, že se nic nestane. Poprvé se s ním sešel někdy v zimě roku 2011 v XXX. Datum schůzky mu pan XXX sdělil i s místem, kde se mají sejít. Dostali instrukce, že nemají do ničeho zasahovat, že si chce pouze s nějakým pánem promluvit a podepsat nějaké smlouvy. Vešli proto všichni tři do paneláku, do druhého nebo třetího patra do bytu, kde již byly otevřené dveře a do bytu vstoupili. On s panem XXX šli vzápětí za panem XXX, kolem nich proběhla osoba, kterou neznal, rozhodně to nebyl obžalovaný XXX. V průběhu celého doprovodu, schůzky nikdo z nich netelefonoval. Pana XXX zná, neboť spolupracují ohledně hokejových sportovních potřeb. Jeho číslo však zřejmě v mobilu uloženo nemá.

Obžalovaný XXX potvrdil, že obžalovaného XXX zná, pracují spolu při hlídání a doprovodu osob, obžalovaného XXX zná také pár let, pracovali spolu na drahách, obžalovaného XXX v životě neviděl a poškozeného XXX zná ze základní školy. Obžalovaný XXX mu telefonicky sdělil, že na předmětný den mají hlídání nějakého právníka, na místo se dostavili, spolu s ním došli k předmětnému bytu ve třetím patře, cestou nepotkali žádnou osobu a ani si nevzpomíná, že by z toho bytu někdo vycházel. V přípravném řízení však tvrdil, že z bytu vycházel nějaký jemu neznámý muž. Při upozornění na rozpory vypověděl, že myslí, že tam pan XXX asi nebyl. I tento obžalovaný tvrdil, že během schůzky nikdo s nikým netelefonoval.

Již v této fázi je zřejmé, že výpovědi obžalovaných XXX a XXX se zásadně liší oproti tvrzení obžalovaného XXX, který potvrdil, že to byl on, kdo vystupoval pod jménem XXX, byl to on, kdo se v předmětném bytě nacházel a byl to on, kdo dveře do bytu údajnému panu XXX otevíral a vpouštěl jej dovnitř. Je zřejmé, že tito tři obžalovaní se znají a je absolutně vyloučeno, aby obžalovaní XXX a XXX, kteří šli v bezprostřední blízkosti za objednavatelem svých služeb, nebyli obžalovaným XXX poznáni a zároveň, aby on nebyl poznán jimi. Je nemožné, aby tyto osoby nepostupovaly koordinovaně, když jednak podle jejich tvrzení, by si je měl objednat pan XXX – advokát, jako doprovod do tohoto konkrétního bytu, konkrétního dne a v konkrétní hodinu a jednak zcela nezávisle opět pan XXX oslovit obžalovaného XXX s požadavkem, který je rozebrán výše. Tito obžalovaní se svými tvrzeními snaží dosáhnout zdání „nezávislosti a nepropojenosti“ svých jednání, když již v této fázi je zřejmé, že jejich jednání bylo plně koordinované a dopředu domluvené a část výpovědi, že se neviděli či nepoznali a nevěděli o sobě vzájemně, je zcela nevěrohodná a důkazům odporující.

Poškozený XXX poté, co z bytu odešel obžalovaný XXX a vstoupily zde tři osoby, popsal zcela jednoznačně, jakým způsobem se tyto osoby chovaly. Od samého počátku měl z jejich jednání strach a opakovaně jednoznačně popsal chování aktivního hlavního agresora, když popsal způsob, jak musel vyjmout ze svého telefonu baterii, aby nemohl telefonovat (doložil potvrzení o nákupu baterie do telefonu ze dne 7. 4. 2012 ve 13.34 hodin), jakým způsobem a za jakých výhrůžek, jemu, rodině, včetně malé dcerky, musel podepsat listiny, které mu byly předloženy. Nejdříve odmítl, avšak po zdůraznění výhrůžek, jednak slovně a jednak zdůrazněním gestem ruky, kdy zahlédl u pravého boku horní část pažby pistole, takto učinil. Navíc, kromě hlavního agresora, se na místě nacházely další dvě osoby, z nichž znal obžalovaného XXX, se kterým chodil na základní školu. Tito tam stáli výhrůžně, výstražně jako ochranka, zastavili mu svým postojem dveře, kdy rozhodně nemohl, bez toho, že by učinil to, co po něm hlavní agresor žádá, byt opustit. Jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení shodně popsal jednání všech přítomných obžalovaných, slovní projevy hlavního agresora tak, jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku. Z některých předvyplněných papírů poznal, že se jedná o nemovitost ve XXX a to, že za ni převzal hotovost, další se týkaly exekuce ohledně vyklizení této nemovitosti, měl podepsat i prázdné papíry formátu A4. Hlavní agresor mu sdělil, že „právě prodal dům a dostal za něj zaplacené a požadoval, aby se úterý sebral a mazal na katastr, aby sundal, co tam navěsili nebo jej rozstřílejí“. Poté byt opustili. Byl z celého jednání vyděšen, snažil se, aby z bytu zmizel, jel za svým kolegou do kanceláře, výhrůžky pokládal za reálné a chtěl se domluvit na dalším postupu.

Svědék XXX potvrdil, že s poškozeným XXX tráví hodně času, neboť spolupracují. V ten den, přestože byla sobota, byl v kanceláři, kam přijel silně rozrušený poškozený XXX bez telefonu, řekl, že by přepaden čtyřmi osobami se zbraní, kdy jej vylákali na prohlídku nemovitosti a popsal mu, co se tam stalo. Jedna z těch osob měl být jeho spolužák ze základky. Odjeli za svými právními zástupci, když společně usoudili, že věc je velice nebezpečná, proto následně odjeli na policii.

Obžalovaní XXX a XXX potvrdili, že do bytu vstoupili, s panem XXX se pozdravili, šlo se do kuchyně, kdy oni následovali svého klienta. Pan XXX byl poškozeným osloven, co to má znamenat nebo něco v tom smyslu, on však neodpověděl. Obsah rozhovoru jejich klienta s poškozeným je nezajímavý, k žádnému vyhrožování nedošlo, jinak by to slyšeli, jejich klient podával poškozenému papíry, chtěl, aby si je přečetl a tento je začal po chvíli podepisovat. Nikdo hlas nezvedal, nic se nestalo. Tato jejich tvrzení soud považuje za věrohodná pouze částečně, kdy je zřejmé, že hlavnímu agresorovi dělali doprovod, zajišťovali místo, avšak s ohledem na výpověď poškozeného, který rozhodně neměl v úmyslu listiny, kterými se vzdává vlastnictví k nemovitostem, podepisovat, je zcela nevěrohodné jejich tvrzení o tom, že nezaregistrovali zvýšení hlasu či výhrůžky, když toto jim muselo být zřejmé a podezřelé, neboť asi i těmto osobám muselo být jasné, že běžné advokátní služby a podepisování listin neprobíhá v bytě, do kterého jsou navigováni, s dokumenty v igelitce, v neobydleném bytě, když i přítomný XXX svůj údiv a překvapení dal najevo dotazem ke svému bývalému spolužákovi – co to má znamenat.

Důležitou zůstává otázka ztotožnění klienta obžalovaných XXX a XXX, když oni tvrdí, že tento pan XXX není osobou obžalovaného XXX. Tento v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevypovídal, u hlavního líčení potvrdil, že byl

pověřen jednáním ohledně vrácení nemovitostí v katastrálním území XXX zpět paní XXX, která tvrdila, že o ně přišla při podvodném jednání s panem XXX. Pana XXX zná, je to jeho kamarád, který mu sdělil, že k převodu mělo dojít někdy v roce 2010 a on se osobně setkal s XXX osobně v jeho kanceláři dne 8. 2. 2012. Jednali právě o vrácení této nemovitosti, žádný konkrétní výstup z tohoto jednání neměli a po schůzce o tomto informoval pana XXX. Jeho zastoupení skončilo někdy v březnu roku 2012, když šlo o specifickou právní otázku a doporučil jim jiného kolegu advokáta. Rozhodně nebyl dne 7. 4. 2012 v XXX a rozhodně se nepodílel na skutku, který mu je kladen za vinu. Předmětného dne byl doma s těhotnou manželkou, když těhotenství bylo rizikové. Předmětného dne je doma navštívila XXX – přítelkyně jeho manželky, která byla den před tím ve večerních hodinách napadena svým přítelem a chtěla se poradit, jakým způsobem má tuto situaci vyřešit. Ošetřující lékař jí stanovil vycházky do dvanácti hodin, proto ví určitě, že jejich byt opouštěla předmětného dne pár minut před dvanáctou hodinou. Je z časového hlediska nemožné, aby se z XXX dostavil do XXX a předmětný skutek spáchal. Žádného z obžalovaných nezná, nebyl s nimi v kontaktu, ani fyzickém ani telefonickém.

Jeho tvrzení je však vyvráceno dalším provedeným dokazováním. Svědkyně XXX potvrdila, že předmětného dne v sobotu byli s manželem doma, seděli na balkoně, pili kávu a ona telefonovala se svojí kamarádkou, neboť měla problém a žádala jejího manžela o pomoc. Tato svědkyně vypověděla, že je kamarádka navštívila odpoledne po druhé hodině. Manžel byl s ní celý den, s ohledem na její rizikové těhotenství. Její přítelkyně odcházela asi za dvě hodiny, za hodinu a půl. Svědkyně XXX potvrdila, že dne 5. 4. 2012 byla napadena svým přítelem, poté navštívila úrazovou nemocnici, vyprávěla na policii a dne 7. 4. 2012 volala paní XXX, neboť s ní chtěla tuto situaci řešit. Volala jí kolem dvanácté, kolem druhé k nim přišla a s panem XXX toto vše řešila. Věděla, že jsou na balkoně a pijí kafe, neboť jí toto sdělila paní XXX. Obžalovaný jí požádal o svědectví poté, co se jim v květnu narodila dcera.

Je zřejmé, že tyto osoby se snaží obžalovanému zajistit alibi, když však se zásadním způsobem rozcházejí v tom, kdy paní XXX jejich byt navštívila. Obžalovaný tvrdí, že odcházela před dvanáctou a svědkyně tvrdí, že přišla až kolem druhé hodiny, je zarážející jejich jistota předmětného dne s ohledem na odstup podání první výpovědi, proto – ve světle ostatních důkazů – tato svědectví považoval soud za účelové, ve snaze obžalovanému XXX pomoci.

Obžalovaný XXX je však zcela jednoznačně usvědčován poškozeným XXX, který jej označil jako hlavního agresora a byť jej nejdříve konkrétně neoznačil, tuto skutečnost zcela věrohodným a pochopitelným způsobem vysvětlil. Obžalovaného nepoznal, přestože s ním dříve jednal, neboť jej ani nenapadlo, že advokát či advokátní koncipient by byl schopen takového jednání. Až s odstupem času si 100 % uvědomil, že osoba v kšiltovce je právě tím právníkem, se kterým dříve ohledně předmětné nemovitosti jednal a již po něm právě vrácení nemovitosti požadoval. Poškozený XXX zcela jednoznačně obžalovaného XXX označil jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, když ve světle rozporů výpovědí ostatních obžalovaných, které jsou rozebrány shora, je i obžalovaný XXX zcela z předmětného jednání usvědčen.

Svědék XXX – vnuk původní prodávající paní XXX potvrdil, že obžalovaného XXX zná, je to jeho kamarád, se kterým se vídá. Požádal jej o pomoc při vyřešení záležitostí kolem nemovitosti ve XXX, kdy měl pan XXX babičku u této nemovitosti podvodně připravit. O jednání v XXX byl obžalovaným XXX informován, kdy se s panem XXX na postupu nedohodli. I ve výpovědi této osoby se objevuje právník

XXX, který však tentokrát údajně zastupuje pana XXX, tento svědek s ním jedná a tento právník mu měl předat veškeré podepsané dokumenty od poškozeného k vrácení nemovitosti. Tuto výpověď považuje soud za věrohodnou pouze v tom směru, že se svědek s obžalovaným XXX zná a pověřil jej jednáním ohledně sporné nemovitosti. Ve shora naznačeném směru zjištěného skutkového stavu se osoba právníka XXX jeví téměř mýtickou a podporující úvahy o jeho neexistenci, když právními záležitostmi poškozeného je pověřena Advokátní kancelář XXX, tento zastupuje poškozeného ve všech soudu známých řízeních, vystupuje i v této věci jako zmocněnec. Tento svědek dále v přípravném řízení uvedl, že další obžalované vůbec nezná, jména mu nic neříkají, u hlavního líčení však vypověděl, že pana XXX nezná, nezná jej osobně, zná jej od vidění, kdy si pan XXX u něj vyzvedával nějaké hokejové věci. Tento rozpor se jeví také zásadním, s ohledem na zjištění, která jsou rozebrána níže.

Velice důležitou v této trestní věci je vyhodnocení zákonně zjištěné telefonické komunikace mezi zúčastněnými osobami. Již předešlého dne 6. 4. 2012 je zřejmá čilá komunikace v blízké časové návaznosti mezi obžalovaným XXX a právě XXX a XXX, čímž je zcela vyvráceno tvrzení XXX a XXX. Stejně tak obžalovaný XXX kontaktuje spoluobžalované XXX a XXX, kolem půl druhé údajný pan XXX kontaktuje opakovaně poškozeného XXX. Do této komunikace zapadá komunikace obžalovaného XXX a XXX. Konkrétního dne 7. 4. 2012 již po jedenácté hodině se spojuje obžalovaný XXX s obžalovaným XXX, tento kontaktuje opět XXX a následně několikrát opakovaně obžalovaného XXX. Obžalovaný XXX reaguje voláním obžalovanému XXX, se kterým vede čilou komunikaci právě v rozhodné době, což rozhodně podporuje tvrzení poškozeného o neustálém telefonování obžalovaného XXX a zcela vyvrací tvrzení obžalovaných, že před schůzkou, na schůzce, nikdo z nich telefonicky s nikým nehovořil či nekomunikoval. Je zřejmé, že znovu obžalovaný XXX kontaktuje XXX a XXX po půl druhé hodině.

Z protokolu o ohledání místa činu, a to jak předmětného bytu, tak vozidla poškozeného, byly zajištěny biologické, pachové, trasologické a daktyloskopické stopy, když u některých byla zjištěna shoda s kontrolními otisky domácích osob a odborným vyjádřením z oboru metody pachové identifikace byla potvrzena pachová shoda mezi pachovými vzorky odebranými z pravého předního sedadla automobilu poškozeného a z podlahy kuchyně bytu č. XXX v ulici XXX a pachovým vzorkem obžalovaného XXX.

Ohledně trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem II. obžalovaný XXX jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení potvrdil, že v předmětném období výživné na syna XXX řádně neplatil. S nezletilým synem se nestýká, žádné dárky mu neposílá. V předmětné době neměl stálou práci, pracoval brigádně, vždy se zdálo, že z krátkodobé možnosti výdělků se stane pracovní poměr, avšak nikdy se tak nestalo. Vydělával si i odstraňováním grafitů z vozů XXX a měsíčně si v průměru vydělal kolem 7.000,- Kč. Měl však svoje vlastní výdaje, kdy platil ubytovnu, jídlo, drogerii a na výživné pro syna mu nezbylo. Má ještě další vyživovací povinnost k dceři XXX, která studuje vysokou školu a ani této výživné řádně neplatí. Na úřad práce se nezaregistroval, o dávky nepožádal, o snížení výživného také ne. Ví sice o tom, že má živnostenské oprávnění, však podnikání skončilo někdy v roce 2006, kdy to celé zkrachovalo a on byl

hospitalizován XXX. Neví, jak toto bylo vyřešeno v obchodním rejstříku. V současné době již práci má a bude se snažit výživné hradit.

S úplným doznáním obžalovaného koresponduje i výpověď svědkyně – matky nezletilého syna XXX, která potvrdila, že obžalovaný výživné v předmětné době neplatil, nad rámec výživného nic neposkytl a se synem se vůbec nestýká. Je na rodičovské dovolené a pobírá pouze dávky, když bydlí v domě s matkou, která je v invalidním důchodu a dělí se o náklady za pronájem ještě se sestrou. Zprávou Úřadu práce ČR, kontaktním pracovištěm v XXX bylo ověřeno, že jí je vyplácen rodičovský příspěvek ve výši 3.800,- Kč měsíčně a přídavek na nezl. XXX ve výši 500,- Kč měsíčně.

Výše vyživovací povinnosti byla ověřena z citovaného rozsudku Okresního soudu v XXX, kterým byla schválena dohoda rodičů, kdy se obžalovaný dobrovolně zavázal k hrazení výživného v této výši. I v době rozhodování byl průměrný čistý měsíční výdělek obžalovaného ve výši 8.000,- Kč měsíčně, kdy bydlel na ubytovně.

Ze zprávy Úřadu práce ČR, kontaktního pracoviště v XXX bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v předmětném období veden jako uchazeč o zaměstnání. Naposledy byla jeho evidence ukončena dne 4. 9. 2009, kdy byl z evidence sankčně vyřazen. Byl předložen i seznam volných pracovních míst, která jsou pro obžalovaného vhodná. Dále bylo ověřeno, že mu nebyly vypláceny žádné dávky pomoci v hmotné nouzi ani státní sociální podpory.

Ze zprávy Magistrátu města XXX, živnostenského úřadu bylo ověřeno, že obžalovaný je stále dle výpisu z živnostenského rejstříku veden jako statutární orgán obchodní firmy XXX.

Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení XXX bylo zjištěno, že od 1. 4. 2013 obžalovaný nepobíral žádné nemocenské, ani důchodové dávky.

Obžalovaný XXX navrhoval provedení dalších důkazů, a to podrobení se polygrafickému zkoumání, dále navrhoval prověření správnosti vedení přípravného řízení, případně navrhuje výpis jeho telefonické komunikace s panem XXX. Tyto navrhované důkazy však soud, s přihlédnutím k zjištěnému skutkovému stavu, již považoval za nadbytečné, které by již nemohly vnést nových rozhodných skutečností do zjištěného skutkového stavu tak, jak je rozebrán výše, když navíc fyziodetekční vyšetření není možno použít jako důkaz v trestním řízení.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že se všichni obžalovaní dopustili předmětného jednání tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, kdy na rozdíl od obžaloby - pod bodem I. nebylo prokázáno, že by se obžalovaný XXX posuzovaného jednání účastnil jako spolupachatel podle § 23 tr. zákoníku, avšak svým jednáním pod bodem I. naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty účastnictví ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku na zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku, neboť účastnil se jako pomocník tím, že vylákal poškozeného do bytu, spoluobžalované do bytu navigoval, poté nepozorovaně otevřel vstupní dveře a vpustil dovnitř pachatele dokonaného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 písm. b), c) tr. zákoníku, kterého se dopustili tím, že pohrůžkou násilí jiného nutili, aby něco konal, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a se zbraní – když tohoto se již přímo neúčastnil. Bylo

jednoznačně prokázáno, že spoluobžalovaní byli v telefonickém spojení, svoje jednotlivé kroky koordinovali a tento obžalovaný byl tím, kdo poškozeného do předmětného bytu pod smyšleným jménem a smyšlenou záminkou vylákal, spoluobžalované do bytu navigoval, otevřel jim vstupní dveře a vpustil je dovnitř, přestože věděl, že do místnosti vchází tři osoby, zanechává tam poškozeného, kterého zde na objednávku vylákal a ze vzájemné komunikace, která byla prokázána, je vyvrácena jejich obhajoba o absolutní nezávislosti dostavení se na místo.

Pod bodem II. naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, když své vyživovací povinnosti si byl plně vědom, k tomuto se dobrovolně zavázal, jeho výdělkové a majetkové poměry se prakticky oproti tomuto období žádným způsobem nezměnily, přesto výživné řádně nehradil. Se synem se nestýká, nad rámec výživného mu ničím nepřispívá a neplní si ani svoji nejelementárnější povinnost, kterou je hrazení výživného, které je stanoveno v přiměřené výši. Tuto povinnost neplnil ani z finančních prostředků, které získal z brigádní činnosti, když v pracovním poměru nepracoval, nebyl ani veden jako uchazeč o zaměstnání.

Obžalovaní XXX, XXX, XXX svým jednáním pod bodem I. naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť jiného pohrůzkou násilí nutili, aby něco konal, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a se zbraní, když nejaktivnějším a do celé záležitosti nejvíce zasvěceným byl obžalovaný XXX, který byl zřejmě pověřen „vyřízením“ záležitosti kolem nemovitosti ve XXX vnukem původní prodávající XXX. Všechny kroky obžalovaných byly koordinovány, byly prováděny s jednotlívým úmyslem, byli v neustálém telefonickém kontaktu, celou věc měli promyšlenou, včetně zcela smyšlené osoby advokáta pana XXX. Poškozený XXX neměl v úmyslu nakládat s nemovitostí tak, jak by tomu naznačovaly listiny, které on zpochybňuje, když i vedená řízení jednoznačně potvrzují, že se nadále cítí vlastníkem, respektive společností, kterou zastupuje a chce jim být, avšak „někdo jiný“ neustále činí protiopatření, aby jej vlastnictví k této předmětné nemovitosti „zbavil“. Je zřejmé, že bez výhrůžek, které jsou specifikovány ve výroku rozsudku, by nikdy zmiňované dokumenty nepodepsal, když se na místě nacházel nejen aktivní agresor, ale i další dva obžalovaní, kteří měli celou záležitost zajišťovat, když k naplnění tohoto znaku skutkové podstaty postačuje prostá součinnost dalších osob, a proto je nerozhodné, který z obžalovaných výhrůžky vůči poškozenému pronášel, neboť poškozený výhrůžky pronesené pouze jedním z obžalovaných oprávněně vnímal jako výhrůžky, které jsou míněné a pronášeny všemi obžalovanými a jejichž splnění všichni obžalovaní případně také provedou, vždyť právě za tímto účelem se na místě nacházejí. Uvedený znak kvalifikované skutkové podstaty spočívající ve spáchání činu „nejméně se dvěma dalšími osobami“ je přítom dán i u těch pachatelů, kteří sami sice nijak nevyhrožují, ale již svou přítomností na místě činu zesilují účinek výhrůžek, jež pronášejí ostatní spolupachatelé – což v tomto případě takto jednoznačně na poškozeného mělo působit a působilo. Soud také uvěřil tvrzení poškozeného, že viděl u obžalovaného XXX horní část pažby pistole, neboť o „rozstřílení“ skutečně hovořil a tyto výhrůžky zdůraznil gestem ruky a takto poškozený část zbraně spatřil. Je tak naplněn rovněž znak kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť trestný čin vydírání je se zbraní spáchán také tehdy, užije-li pachatel střelnou zbraň, kterou má ukrytou pod

oděvem, v průběhu vyhrožování poškozenému použitím násilí, aby ho donutil konat podle požadavků pachatele, přičemž postačí, jestliže poškozenému pouze ukáže tuto stříelnou zbraň jako prostředek k zesílení tlaku na jeho vůli a ke zdůraznění pronášených výhrůzek, aniž je třeba, aby pachatel na poškozeného stříelnou zbraň namířil, příp. výslovně vyhrožoval jejím použitím.

Jednáním obžalovaných byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu (i přečinu u obžalovaného Jana Zmátlíka) a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaní věděli, že svým jednáním můžou způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byli s tímto srozuměni.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu – když je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, mírou zavinění všech pachatelů a jejich pohnutkou, záměrem nebo cílem, bylo přihlédnuto k osobním poměrům pachatelů a k možnosti jejich nápravy. Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalované, zejména i s přihlédnutím k době, která od posuzovaného skutku uplynula, lze působit tresty důraznými, avšak tresty nespojenými s přímým výkonem trestu odnětí svobody.

U obžalovaného XXX bylo přihlédnuto k tomu, že jeho rejstřík trestů již vykazuje odsouzení pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona ukončeného ve stadiu pokusu, za což byl odsouzen k peněžitému trestu ve výši 70.000,- Kč. Toto odsouzení doposud zahlazeno není. Je tedy zřejmé, že tato osoba přes právnické vzdělání zákony nehodlá dodržovat, naopak, k prosazování zájmů se neštítí protizákonného jednání. S ohledem na jeho míru účasti byl uložen trest nejpřísnější, a to podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let.

Na obžalovaného XXX se hledí jako by nebyl odsouzen – osvědčil se ve zkušební době podmíněného odsouzení a obžalovaný XXX nemá žádný záznam v rejstříku trestů, proto těmto pachatelům, s přihlédnutím k jejich míře účasti na posuzovaném jednání, byl podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let.

U obžalovaného XXX jsou z rejstříku trestů patrné jeho sklony k páčání různorodé trestné činnosti, byť se na něj hledí, s ohledem na amnestii prezidenta republiky a osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení, jako na osobu netrestanou, přesto je nutno přihlížet k trestnímu příkazu Okresního soudu v Chrudimi ze dne 22. 8. 2013, č.j. 2 T 162/2013 - 41, který mu byl doručen dne 27. 8. 2013, kdy mu byl uložen - pod bodem I. za tento zločin a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr.

zákoníku, kterým byl uznán vinným citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Chrudimi - podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a šesti měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců. Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chrudimi ze dne 22. 8. 2013, č.j. 2 T 162/2013 - 41, který nabyl právní moci dne 5. 9. 2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Pod bodem II. přichází v úvahu ukládání samostatného trestu, proto podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a nad obžalovaným byl současně vysloven dohled. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné a platil řádně běžné výživné na svého nezletilého syna XXX, nar. XXX.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla všem obžalovaným uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozenému XXX způsobenou škodu ve výši 50.000,- Kč, neboť způsobená nemajetková újma byla způsobena v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných, kdy poškozený popsal dopad posuzovaného jednání na jeho psychiku, na jeho život, když bylo zasaženo do jeho přirozených práv. Jako oběť trestného činu popsal, jakým způsobem byl jeho život trestným činem ovlivněn, kdy jednak byl na tom XXX apod. Ihned po skutku, což potvrdil jednak svědek a jednak jeho zmocněnkyně, změnil telefon, který znali pouze nejbližší a odešel na neznámé místo, kde se přechodně zdržoval, neboť se skutečně fyzické likvidace obával. Jeho psychické rozpoložení se i nadále projevuje v jeho podnikatelské činnosti, kdy doposud XXX musí jej doprovázet buď kolega XXX nebo je najímána k tomuto účelu ochranka. Je tedy zřejmé, že jednání obžalovaných zasáhlo citelně do jeho přirozených práv, nemajetková újma tohoto charakteru byla způsobena a jako odpovídající, s přihlédnutím k věku, zkušenostem, postavení, osobní a rodinné situaci se jeví částka ve výši 50.000,- Kč, proto byl podle § 229 odst. 2 tr. řádu byl tento poškozený odkázán se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch

obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 26. května 2014

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková